

Talsmand for. Jeg tænker saaledes paa den S. 11 nævnte Definition af Statusopgørelsen som den Del af Aarsregnskabet, der viser Virksomhedens Beholdninger og Tilgodehavender samt dens Betalingsforpligtelser. En saadan Definition kan selvfølgelig gives, men det kunde heroverfor fremhæves, at det Forfatteren kalder Statusopgørelsen ogsaa kan betragtes mere ud fra Synspunktet Periodeafgrænsning.

Har en Virksomhed en Maskine, kan man ud fra Periodeafgrænsningssynspunktet hævde, at den enkelte Periode skal betale en vis Del af Maskinens Værdi (ofte Anskaffelsen), og det Beløb, der føres over til den næste Periode, maa bestemmes mere heraf end af »Virksomhedens Beholdninger og Tilgodehavender« paa det paagældende Tidspunkt. Man kunde — synes det mig — med Rette rejse Spørgsmaalet om, hvad Maskinens Værdi som Beholdning er paa det saakaldte Statustidspunkt. Er det Værdien paa Markedet som brugt Maskine eller er det Maskinens Værdi som Led i hele Virksomhedens Drift, og hvorledes skal den i saa Fald kunne bestemmes?

Forfatteren vil overfor denne Betænkelse antagelig hævde, at det vil føre for vidt i den meget begrænsede Undervisningstid, og denne Betragtning kan ikke uden videre afvises. Dog havde jeg gerne set, at Forfatteren i noget højere Grad havde fremhævet, at der ved Opstillingen af et Driftsregnskab fremkommer Problemer, som kan give Juristen eller Nationaløkonomen noget at tænke over, og overfor hvilke der kan anlægges forskellige Synspunkter. Hvis dette kunde fremhæves lidt mere, vilde Undervisningen i Bogholderi og Regnskabsteknik i højere Grad blive beslægtet med den Undervisning, der gives paa beslægtede Omraader.

Sammenfattende vil jeg gerne udtale, at Poul Hansens Fremstilling betyder et stort Fremskridt ved Undervisningen, og at den utvivlsomt vil blive modtaget med Glæde fra alle Sider, men at jeg gerne saa, at man ved den næste Udgave tog lidt mere Hensyn til, at Undervisningen i Bogholderi og Regnskabsteknik er et nyttigt og værdifuldt Led i den samlede Undervisning af Jurister og Nationaløkonomer.

P. P. Sveistrup.

A. C. Pigou: Aspects of British Economic History 1918—1925. Macmillan & Co. Ltd. London 1947. 251 Sider.

Bogen er blevet til under Krigen som et Led i den engelske Efterkrigstidsplanlægning. Formaalet har saaledes ikke været at skrive en økonomisk Historie, men at belyse Udviklingen i Aarene 1918—25 for bedre at kunne tilrettelægge den økonomiske Politik i Perioden efter den nu afsluttede Krig. Fremstillingen koncentrerer sig derfor om Produktion og Beskæftigelse, direkte Statsindgreb og Pengepolitikken, endvidere belyses Realindkomstens Størrelse i Efterkrigsaaarene.

Man undres over, hvor hurtigt Flertallet af Statsindgreb blev afviklet. Det er dog ikke Udtryk for, at de skadelige Virkninger af Krigen hurtigt forsvandt. Paa de fleste Omraader kunde de spores langt ud over Perioden 1918—25. Nævnes her saaledes Afsætningsvanskelighederne for den engelske Eksportindustri — bortset fra det første Aar efter Vaabenstilstanden — og de urolige Pengeforhold. Det tog ogsaa lang Tid, før Levestandarden fra 1914 blev genoprettet.

Talsmand for. Jeg tænker saaledes paa den S. 11 nævnte Definition af Statusopgørelsen som den Del af Aarsregnskabet, der viser Virksomhedens Beholdninger og Tilgodehavender samt dens Betalingsforpligtelser. En saadan Definition kan selvfølgelig gives, men det kunde heroverfor fremhæves, at det Forfatteren kalder Statusopgørelsen ogsaa kan betragtes mere ud fra Synspunktet Periodeafgrænsning.

Har en Virksomhed en Maskine, kan man ud fra Periodeafgrænsningssynspunktet hævde, at den enkelte Periode skal betale en vis Del af Maskinens Værdi (ofte Anskaffelsen), og det Beløb, der føres over til den næste Periode, maa bestemmes mere heraf end af »Virksomhedens Beholdninger og Tilgodehavender« paa det paagældende Tidspunkt. Man kunde — synes det mig — med Rette rejse Spørgsmaalet om, hvad Maskinens Værdi som Beholdning er paa det saakaldte Statustidspunkt. Er det Værdien paa Markedet som brugt Maskine eller er det Maskinens Værdi som Led i hele Virksomhedens Drift, og hvorledes skal den i saa Fald kunne bestemmes?

Forfatteren vil overfor denne Betænkelse antagelig hævde, at det vil føre for vidt i den meget begrænsede Undervisningstid, og denne Betragtning kan ikke uden videre afvises. Dog havde jeg gerne set, at Forfatteren i noget højere Grad havde fremhævet, at der ved Opstillingen af et Driftsregnskab fremkommer Problemer, som kan give Juristen eller Nationaløkonomen noget at tænke over, og overfor hvilke der kan anlægges forskellige Synspunkter. Hvis dette kunde fremhæves lidt mere, vilde Undervisningen i Bogholderi og Regnskabsteknik i højere Grad blive beslægtet med den Undervisning, der gives paa beslægtede Omraader.

Sammenfattende vil jeg gerne udtale, at Poul Hansens Fremstilling betyder et stort Fremskridt ved Undervisningen, og at den utvivlsomt vil blive modtaget med Glæde fra alle Sider, men at jeg gerne saa, at man ved den næste Udgave tog lidt mere Hensyn til, at Undervisningen i Bogholderi og Regnskabsteknik er et nyttigt og værdifuldt Led i den samlede Undervisning af Jurister og Nationaløkonomer.

P. P. Sveistrup.

A. C. Pigou: Aspects of British Economic History 1918—1925. Macmillan & Co. Ltd. London 1947. 251 Sider.

Bogen er blevet til under Krigen som et Led i den engelske Efterkrigstidsplanlægning. Formaalet har saaledes ikke været at skrive en økonomisk Historie, men at belyse Udviklingen i Aarene 1918—25 for bedre at kunne tilrettelægge den økonomiske Politik i Perioden efter den nu afsluttede Krig. Fremstillingen koncentrerer sig derfor om Produktion og Beskæftigelse, direkte Statsindgreb og Pengepolitikken, endvidere belyses Realindkomstens Størrelse i Efterkrigsaaarene.

Man undres over, hvor hurtigt Flertallet af Statsindgreb blev afviklet. Det er dog ikke Udtryk for, at de skadelige Virkninger af Krigen hurtigt forsvandt. Paa de fleste Omraader kunde de spores langt ud over Perioden 1918—25. Nævnes her saaledes Afsætningsvanskelighederne for den engelske Eksportindustri — bortset fra det første Aar efter Vaabenstilstanden — og de urolige Pengeforhold. Det tog ogsaa lang Tid, før Levestandarden fra 1914 blev genoprettet.

Ved at læse Bogen, der er overordentlig velskrevet, bliver man klar over, at selv om Tilstanden efter de 2 Verdenskrige viser mange fælles Træk, er der saa store Forskelle, at en umiddelbar Slutning fra Forholdene dengang til Forholdene efter denne Krig ikke kan gøres. Forarmelsen og Ødelæggelserne er langt større dennegang, og Samfundsforholdene er ændrede. Man maa haabe, at der ogsaa vil vise sig den Forskel, at den voldsomme Krise, som indtraf et Par Aar efter forrige Krigs Ophør, maa udeblive dennegang, saa at Genopbygningen, der hidtil er skredet betydelig langsommere frem efter denne Krig, til Gengæld ikke maa blive ramt af Tilbageslag.

Erik Reeh.

G. S. Walpole: Management and Men. A Study of the Theory and Practice of Joint Consultation at all Levels. Jonathan Cape, London 1944. 200 Sider.

Som et Led i den interessante Udvikling, der i de seneste Aar er foregaaet med Hensyn til Forholdet mellem Arbejdsgiver og Funktionær, er forskellige Skrifter udgivet til Belysning af Problemet.

Den foreliggende Bog behandler paa en ganske vist ikke altid saglig Maade Spørgsmaalet om Samarbejdsraadenes Betydning for det moderne Erhvervsliv. Forfatteren fastlaar i Bogens første Del, at Erhvervslivet staar over for eller allerede er gaaet ind i en helt ny Periode, hvor Samfundets ændrede Mentalitet medfører, at Problemet Forretningsledelse maa ses under en helt ny Synsvinkel. Det hævdes, at Mennesket qua individuelt tænkende Væsen har Krav paa en vis Portion personlig Hensyntagen, og at Nutidens Arbejdere og Funktionærer i særlig høj Grad er følsomme over for Ledelsesprincippernes Udformning og Gennemførelse. En Grund hertil er den milieubestemte Opdragelse, den større politiske og sociale Bevidsthed og den stadig om sig gribende faglige Organisering.

Efter udførligt at have behandlet Baggrunden for hele dette Problemkompleks omtales i Bogens anden Del Samarbejdstankens praktiske Gennemførelse inden for den enkelte Bedrift. I et afsluttende Afsnit gaar Forfatteren ind for Oprettelsen af en Landsorganisation under en eller anden Form, som for de enkelte Lande skal koordinere og videreudforske Resultaterne fra Erhvervslivets Arbejde paa disse Omraader.

Som et Led i Bestræbelserne for den endelige og rigtige Udformning af Ledelsesprincipperne er Bogen, trods sine ubestridelige Svagheder, en anerkendelsesværdig og værdifuld Indsats.

Torben Carlsson.

Office Organization and Practice, Office Aid to the Factory. British Standards Institution, London 1943. 64 Sider.

Denne lille Pjece fortjener at blive læst af enhver, der interesserer sig for Kontororganisation. Til Trods for, at den er skrevet med det specielle Formaal for Øje at give Vejledning til de engelske Virksomheder, der som Følge af den hastigt voksende Produktion af militære Fornødenheder under Krigen havde faaet en større Arbejderstab og dermed følgende Organisations-